

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. IX. De fructu ex sancta Communione colligendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

Domine veni ad fide infirmos hos oculos, hanc linguam &c. & mei miserere & sana me. *Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum, sana animam meam, quia peccavi tibi.*

Aduertendum hic vt actum horum exercitiorum & similitum hoc tempore nobis paremus, non opus esse loci compositionem fingere, nec extra nos querere, quod præsentem & in nobis habeamus ipsum Iesum Christum, non solum secundum diuinitatis, quæ omni in loco est, sed & secundum sanctissimæ eius humanitatis præsentiam, quæ realiter in nostris est visceribus, quamdiu durant sacramentales species, quod fit, quâ diu integra est panis substantia. Si ergo Christi imaginem adspicientes ad orationem colligimur & excitamur, quid fiet, si ipsum Christum adspiciamus, qui hic adest, non in effigie, vt in Crucifixo, sed in propria persona? Sicque voicuique comandum vt in se reflectatur, considerando intra se Christum, vt sanctissima Angelorum Regina faciebat, dum illum in vtero gestabat, & ibi cum dilecto suo agit, dicendo cum sponso: *Inueni, quem diligis anima mea, tenui eum, nec dimittam.*

Vt vero maiore cum animo nitamur eum tenere, & plus temporis gratiarum actioni impendere, multum adferre subsidium poterit, quod aliqui ponunt Theologi, quod toto eo tempore, quo species sacramentales durant, & Christi realis præsentia in visceribus nostris est, quo plus se similibus actibus plus exeruerit, tanto maiorem recepturus sit gratiam, non solum ob maius actuum meritum, quod dicunt *Ex opere operantis*, sed & *ex opere operato*, ob sacramenti virtutem, eodem modo, quem posuimus, eum de dispositione ageremus.

Vnde videre est, quam male faciunt, qui hoc tempus, quo tanta sibi possent acquirere, elabi sinunt, & tanto hospite domus excepto, statim dorsum illi obuertunt, & vix illo vno ostio intrante, ipsi alio exeunt, nec cum illo humaniter agunt. Si apud nos inciuile censeretur, si graui aliquo hospite domus excepto illi nullus loqueretur, nec officium offerret

Rodriguez exercit. pars.

quid fiet, si tam inciuiliter cum tanto hoc hospite agatur? Narrat Surius de S. Margarita Hungarorum Regis filia, quod cum sequenti die illi communicandum erat, præcedenti non alio, quam pane & aqua victitabat, ob cibi illius cælestis reuerentiam, & totam noctem infomnem in oratione ducebat, communionem vero peracta, totum illum diem orando transebat ad vesperam vsque, qua aliquid cibi sumebat.

Surius.

CAPVT IX.

De fructu ex sancta Communionem colligendo.

Virtutes & admirandos effectus, quos sancti de diuino hoc Sacramento adferunt, non solum faciunt, ad declarandam eiusdem excellentiam & immensam charitatem, qua nos persecutus est Dominus, sed & vt oculos & cor ad illos reflectamus, vt hinc sanctæ Communionis fructum colligamus. Hanc ob causam aliquos hic ponemus. Diuina hoc Sacramentum hunc habet cum omnibus aliis Sacramentis communem effectum, quod gratiam digne recipientibus conferat. Alium tamen proprium habet, quo ab aliis Sacramentis differt, quem Theologi nominant refectionem spiritualementum, quod est esse animæ nutrimentum, quo illa se reficit, restaurat & vires sumit, vt appetitibus suis resistat, & virtutem amplectatur. Ideoque in verba illa Christi: *Caro mea vere est cibus, & sanguis meus vere est potus*, vulgo dicunt sancti, vt & Concilium Florentinum, quod quoscunque effectus corporale nutrimentum in corporibus producit, eisdem spiritaliter diuinus hic cibus in anima operatur. Hincque dicitur Christum Redemptorem hoc sanctissimum Sacramentum instituisse voluisse sub nutrimenti specie, vt eadem specie sub qua institutum est, nobis effectus, quos produceret, aperiret, & quanto per anima nostra eo indigeat. Vt ergo corporale alimentum corporis

Effectus Eucharistia communis cum aliis Sacramentis est gratia. Effectus Eucharistia peculiaris Reformatio Spirituali.

Ioan. 6. 56.

Concilium Florentinum.

kk vitam

vitam sustentat, & vires renouat, & ad certam vsq; ætatem crescere facit, eodem modo & sanctissimum hoc Sacramentum spiritualem vitam sustentat, animæ vires restaurat, virtutem debilitatam reparat, hominem contra inimici tentationes fortificat, & ad debitam vsq; perfectionem crescere facit. Hic panis est, qui cor hominis confortat & corroborat, vt eo, sicut Elias, confortati ambulemus, donec perueniamus vsque ad Dei montem Oreb.

*Psa. 103. 15.
1. Reg. 19. 8.*

Præterea aliquid aliud alimento corporali proprium est, quod gustum & saporem comedenti det, & tanto maiorem, quanto melius & preciosius est alimentum, & quo palatum melius dispositum: eodem modo diuinum hoc alimentum non solum nos nutrit, conseruat & confortat, sed & spiritualem gustum & suauitatem adfert, secundum quod aiebat Patriarcha Iacob in Prophetis benedictionibus, quas mortis tempore filiis suis impertiebat, predicens, quid in Evangelica lege futurum erat, dum ad Aser filium peruenisset dicebat: *Aser pinguis panis eius, & præbebit delicias Regibus.* Christus panis est fertilissimus, suauissimus & lapidissimus. Dicit S. Thomas tantum esse gustum & delicias, quem panis hic cælestis producit illis, quibus cordis & animæ palatum expurgatum est, vt verbis exponi nequeat, quod hic spiritualis dulcedo in ipso fonte, qui est Christus Seruator noster, gusteretur: fonte omnis suauitatis & omnium rerum vita, quæ hoc sanctissimo Sacramento mediante animam communicantis intrat. Et tanta subinde hæc est dulcedo, vt non tantum spiritum recreet, sed & in carnem redundet, secundum illud Propheta: *Cor meum & caro mea exultauerunt in Deum vinum.*

*Bonau. l. de
pers. ad for-
gem suam.*

Hinc oritur, quod ait S. Bonauentura, sæpius contingere, vt quis debilis valde & languidus ad sacram Communionem accedat, & tantam fieri lætitiã & consolationem, quam huius alimenti vi recipit, vt tam corroberetur, quasi nulla eum debilitas teneret. Guimandus Aduerfa-

*Guimandus
Aduerfanus.*

nus Episcopus antiquus auctor, scribit de senioribus monachis, tantum fuisse solumen & robur, quod in sancta Communionem percipiebant, vt aliqui eorum hic solo nutrimento sine vlllo alio cibo viuerent, quod hoc omnis eorum consolatio & sustentatio esset, tam animæ, quam corporis, quoq; die non communicabant in se magnam debilitatem & animi deliquissent sentiebant, & videbantur sibi deficere & viuere non posse. Dicit idem auctor, aliquibus eorum ab Angelo Communionem ad cellas delatam esse. In Chronicis Ordinis Cisterciensis refertur, de quodam monacho, qui quotiescunque communicabat, videbatur sibi mellis fauam gustare, quæ dulcedo ad tres vsque horas durabat.

Secundum hæc ergo fructus nobis ex sancta hac Communionem eruentus, debet esse magnus animus, ad in via Dei ambulandum & progrediendum: fortitudo maxima ad passiones mortificandas & tentationibus resistendum & superandum. *Parasti in conspectu meo mensam, aduersus eos, qui tribulant me.* Ad hoc ergo parauit Deus hæc mensam. In aliis mensis, qui inimicos habet, timet, & monere non audeat, in hæc vero homo robur accipit & fortitudinem, ad omnes inimicos superandos. Hincq; ait S. Chrysostomus, nobis ex hac mensa surgendum esse vt leones ore ignem vomentes, quo diabolos terreamus & ipsis terribiles simus: dum dicit: *Tanquam leones ignem spirantes ab hac mensa recedamus, facti diabolo terribiles.* Quod & Christus Seruator noster nobis indicauit, dum Communionem peracta discipulis suis diceret: *Surgite, eamus hinc.* Quasi diceret. Iam communicatis, eamus ad passionem. Hincq; videre fuit in primitiua Ecclesia, dum roties hoc diuinum Sacramentum frequentabatur, non solum Christianis vires fuisse, ad Dei legem obseruandam, sed & robur, ad furiori & tormentis tyrannorum resistendum, & vitam & sanguinem pro Christo effundendam.

CAPVT